

„Извѣстното ѿвлѣніе, речѣніето, ѿ спосѣватъ, скѣи-
„ството ѿ приличното намѣреніе на посланіето.

За ѿвлѣніето.

ѿвлѣніето ѣ пѣрвото состоѣнство, на добрѣто по-
сланіе; зацо нашето намѣреніе глѣда, за да ѡбъжвѣме
чѣсто, ѿвно ѿ ѡвстоѣтелно, къ комѣто писѣваме, това
ѿвлѣніе состоѣва оу добрѣто ѿзвѣрніе на рѣчите ѿ ѿз-
вѣстното тѣхно сочинѣніе. За да не докарва недоѡмѣ-
ніе, ѿ сѡмнѣніе на сѣщето посланно смышлѣніе: за то
скѣзка пѣрвото прѣвиле на посланнописаніето: пишѣ
добрѣ. . . . То прѣвило ѣ весмѣ потрѣбно на тар-
говица (кѡпѣца), тѣѣ подобѣва да писѣва неговите по-
рѣчванита оу посланіето сѣ: сѣ великое ѿвлѣніе ѿ ѿз-
вѣстіе, да ѣнѣ, кѡѣто чтѣ писмото, не разѡмѣва дрѣ-
гѣѣ кмѣсто дрѣгѣѣ, коѣто мѡже послѣ да докарѣ тѣѣ-
та, ѿ на двѣте страны.

Пѣрвото ѿ потрѣбното составлѣніе на посланства-
та ѣ ѿвлѣніето, правописанното приглѣдваніе, коѣто ѣ
ѣднѣ чѣстъ отъ граммѣтѣката, безъ коѣто нѣкой не
мѡже да докарѣ ѿвлѣніе оу посланіето сѣ.

Многажды послѣдова отъ погрѣшното правописа-
ніе, ѿ отъ безчѣнната потрѣба на писаніето, да сѣ
разтѣѣва (развѣла) знѣменіето на рѣчѣте, ѿ всѣто
смышлѣніе на посланіето, отъ коѣто сѣ показѣва недѣ-
ніето на ѣноѡва, коѣто ѣ писалъ то посланіе.

На ѿвлѣніето любѣзне! многотрѣбно ѣ, ѿ краснопи-
саніето, чрѣзъ коѣто оучѣме да писѣваме краснѡначертѣ-
нѣѣ бѣкѣѣ, ѿ да гѣѣ совокѡплѣѣваме добрѡпорѣдчѣнѣѣ, ѿ
да прилеплѣѣваме зѣѣдно сѣ великое ѿскѣство, сѣ возмѡж-
ната барзинѣ, понѣже лѣшекописното посланіе ѿ безчѣнно-